

Невже празниковий розходиться люд?
Не свято, а битва.

Я можу молитись Тобі тільки тут,
хоч це — не молитва.

Не треба трембіт. Люд пішов, як під лід,
в слова, як в рекрути.
Я виріс під розпач трембіт. Я той світ
ле можу відбути.

Я не ворожбит, я не пізній мольфар,
я ще на колінах.

Надходять ікони, висять, бо — товар —
на грудях, на спинах.

Купуй і молись

і повернеш колись

по зорях високих
у край, де пророки зійшлись.

Подивись,

що творять пророки!..